

תת"ע 9272/03/18 - מדינת ישראל נגד רונן חדד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9272-03-18 מדינת ישראל נ' רונן חדד

מספר בקשה: 1

מדינת ישראל

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד

הנאשם

רונן חדד

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון.

1. הנאשם הואשם בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת. ההזמנה נשלחה למענו הרשום וחזרה בציון "לא נדרש". הנאשם לא התייצב לדיון כאמור ונשפט בהיעדרו.

2. הנאשם טוען כי לא ידע על הדיון בעניינו וכי אישור המסירה על יסודו נשפט - פגום. הוא מוסיף כי לא עבר את העבירה בה הורשע וכי הותרת פסק הדין בעינו תגרום לעיוות דינו.

3. התביעה מתנגדת לבקשה.

דיון והכרעה

4. ניתן לבטל פסק דין שניתן עקב אי התייצבות נאשם אם נתן הנאשם הסבר סביר לאי התייצבותו או אם הוכיח כי הותרת פסק הדין בעינו תגרום לעיוות דיין. לא שוכנעתי כי מי מעילות אלה מתקיימת בעניינו. הנאשם לא פירט את קו הגנתו ולא הסביר מדוע צפויה הותרת פסק הדין בעינו לגרום לעיוות דינו. טענות הנאשם בעניין זה הן טענות בעלמא.

5. לעניין קיום הסבר סביר לאי התייצבות הנאשם לדיון טוען הנאשם כי לא ידע על הדיון אך כיוון שלא צירף תצהיר לגיבוי טענות העובדה בבקשה אין כל משקל לטענה זו. טענה אחרת בכיוון דומה נוגעת לתוקפו של אישור

המסירה עליה התבססה שפיטת הנאשם בהיעדרו. ב"כ הנאשם מעלה שלל טענות בנוגע לליקויים באישור המסירה שאינם מאפשרים להחיל בנסיבות אלה את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי. אני ער כמובן לקיומה של **הלכה מנחה** התולה את החלת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי בקיום אישור מסירה ממנו ניתן ללמוד על תהליך תקין ומדויק של דיוור דבר הדואר לנאשם. מנגד, קיימת קימת גישה לפיה אם ניתן להחיל את חזקת המסירה גם ללא הצגת אישור מסירה, קל וחומר שניתן להחילה משעה שאישור המסירה קיים אך הוא אינו מלא כנדרש. אם תאמר אחרת, ייווצר מצב מוזר בו מי שאינו מחזיק אישור מסירה ביד לא יוכל לסתור את חזקת המסירה אך מי שמחזיק בידו אישור, גם אם לקוי, יצליח לסתור את החזקה. עוד אזכיר כי אישור מסירה לקוי מעיד ככלל על ליקוי **במילוי** ולא בהכרח על דיוור לא אמין ומקצועי של דבר הדואר לנמען. לגישה זו ראו: עפ"ת (חי') 28662-12-12 **אלברט קדוש נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי "... די בכך שדבר הדואר נשלח לכתובתו הנכונה של הנאשם - ובענייננו המערער, וחלפו מאז 15 ימים כמצוות התקנות, כדי לקבוע שהמסירה הייתה כדין, הגם שאין בפני בית המשפט אישור מסירה שבו נאמר כי הזימון לא נדרש וקל וחומר כשהזימון חזר כי הוא לא נדרש". עוד נקבע כי על ידי בית המשפט העליון כהלכה מחייבת: "מדוגמאות אלה ועוד רבות אחרות, נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. ... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין". (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**). נזכיר, כפי שכבר ציינתי, כי אישור מסירה שאינו ממולא כנדרש אינו מעיד בהכרח על "שיבושים בהגעת דברי דואר" ועל כן ברור כי נדרשת ראיה ממשית אחרת, זולת אישור מסירה לקוי, לצורך סתירת חזקת המסירה.

יוצא מכל האמור כי אין למבקש הסבר סביר לאי התייצבותו שכן לא עלה בידו לסתור את חזקת המסירה. עוד עולה כי לא הוכח ולו לכאורה כי דחיית הבקשה תגרום למבקש עיוות דין. תוצאת הדיון צריכה הייתה להיות דחיית הבקשה. עם זאת, לפנים משורת הדין ועל מנת שהנאשם יקבל בכל זאת את יומו בבית המשפט אני קובע כי פסק הדין בעניינו של הנאשם יבוטל כפוף לתשלום הוצאות בסך ₪ 750 לטובת אוצר המדינה עד 20.6.18.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ח, 07 מאי 2018, בהעדר הצדדים.